

GYERGYÓI ÚJSÁG

A MAGYAR PÁRT PROGRAMJA ALAPJÁN.

Előfizetési árak:

Egy évre 200; felévre 100; negyedévre 50 Lei

Hirdetések milliméter díjszabás szerint.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Felelősszerkesztő:

Dr. SÁNDORY MIHÁLY

Kiadó laptulajdonos:

PUSKÁS J. ISTVÁN.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Regele Ferdinand-ut 33. sz. (Sándory-ház.)

Szerkesztőségi órák mindennap d. u. 2-3-ig.

Telefon: 14.

Válaszom a Brassói Lapoknak, Szele Bélának, Kacsó Sándornak és gyergyói munkatársaiknak.

A „Brassói Lapok“, amelyről mostanáig azt tartottam, hogy a kisebbségi magyar sajtó egyik önzetlen, tárgyilagos és komoly harcosa, több lapszámában feltűnést kereső cikksorozatokban foglalkozik Csik és Gyergyó gazdasági helyzetével. Ezekben a cikkekben súlyosan megvádolja a magyar kisebbségi bankokat, különösen a csiki, de főképpen a gyergyói pénzintézeteket. Megdöbbentő vádat emel a Magyar Párt és egyházhoz közelálló vezetők ellen. Olyan vádat, amilyent még magyar vezető emberek ellen népével szemben elképzelni is hajmeresztő. A bankokról, vezetőkről azt állítja, hogy aljas haszonvágyból, kapzsiságból, a nép legádázabb ellenségei, a nép hóhérai. Ezek a vezetők egyenesen népük tönkretételét tűzték ki feladatukul. A vád általános, a vezetőkre vonatkozik.

Személyemnek egy pár olyan ki jelentést imputál, melyet abban a szövegszerű értelemben nem tettem. Ugy a hogy tettem, vállalom.

Ezért érzem kötelességemnek, kellő tárgyilagos-sággal a magam álláspontját is leszögezni a közvélemény számára.

Hogy a magyarság vezetőinek is meglesz a véleménye, kétségtelen és meg fogja adni válaszáat a felhozott vádakra, bizonyosnak tartom. Ezeket becsületos magyar ember magán száradni nem hagyhatja.

Tárgyilagos kívánok lenni. Távol tartom magamat a szenvedelmes hangtól, távol különösen attól a tónustól, amit a Brassói Lapok használ és amelyre a komoly vélemény már is megalkotta a maga bírálatát. Csupán annyit jegyzek meg, hogy ez a hang, ez a tónus igen emlékeztet nevezett lapnak nem régen lefolyt sajtóperében, vele szemben a „Gyilkos“ volt kolozsvári riportlap hangjára.

A módszer is hasonló. Mert ha Csik és Gyergyó magyarságának vezetői és nemcsak egyedül én — aki nem vindikáltam soha és ma sem semmiféle vezető szerepet — többen hibásak, bűnösök, népüknek ellenségei, miért nem tud ezekről is névszerint a Brassói Lapok. Ha pedig csak egyedül én, vagy a vezetésemre bízott intézet követte el ezeket a bűnöket, hogy veszi magának a bátorságot, hogy általánosítsa és így vádoljon.

Miért tesz egyetlen embert mindannyiért felelőssé? Miért állít csupán egyet a közvélemény ítélőszéke elé, ha mások is bűnösök? Ha ezt az áldozatos szerepet a szó nemes értelmében kell vállalom közérdekből, magyarságomért, ám legyen. Vagyok annyira magyar, hogy ennek a kötelességnek is szívesen teszek eleget, mert ebben az esetben nem áldozat.

De kérdem, hol van itt a tárgyilagosság?

Elképzelhető, hogy egyetlen ember hibás és bűnös abban, hogy egy egész vidék gazdasági helyzete leromlott, hogy katasztrófa zuhant vállainkra, hogy a kamatuzsora felburjánzott,

hogy a tönkrejutás mesgyéjére érkezünk el, nemcsak ezen a vidéken, de az egész országban mindenütt. Evvel a felfogással bűnösnek lehet mondani az erdélyi magyarság vezetőit a világháborúért, vagy közülök egyet, vagy mindannyiukat még kisebbségi sorsunkért is.

Az elvakult személyi boszu kereshet ilyen nyilvánvalóan minden kereszti bűnbakokat.

Arra a felfogásra, mely a székely nép tönkretételét, halálhőgessé gyengült panaszkodását, a magyar bankok fojtogató kamatuzsorájának tudja be — az elfogulatlan, tárgyilagos és komoly választ — a Bankszindikátus közgyűlésén gyakorlati szakemberek elhangzott súlyos véleménye — adta meg. Ezek egyike még távolról sem, még gondolatban sem tartotta elképzelhetőnek azt a feltevést, hogy egy-két bank és egy ember képes lehet egy egész vidék gazdasági katasztrófájának előidézésére.

A Brassói Lapok 123. június hó 3-án megjelent számában „Gyergyószentmiklós vezető egyéniségei“-nek részben írásos, részben szóbeli nyilatkozatai sem keltik a tárgyilagos megfigyelőben azt a meggyőződést, hogy ezek Gyergyó kétségbeesett helyzetéért, a nép „kiuzsorázásáért“ egyedül és kizárólag a kisebbségi pénzintézeteket hibáztatják.

Nem hiszem és nem úgy ismerem az illetőket, hogy a közlemény bevezetőjéül szolgáló felfogás, vagy beállítás alátámasztására, vagy épen igazolására adták volna ezeket a nyilatkozatokat.

Külömben rábizom lelkiismeretükre, férfias magatartásukra, ha úgy vélik, hogy evvel nekem és a megvádolt vezetőknek tartoznak, hogy nyilatkozzanak.

Az „utolsó és egészen rövid nyilatkozat“-ra, melyet Páll Gábor dr. csikszeredai ügyvéddel mondat el a közlemény írója, Kacsó Sándor,

Páll Gábor dr. azt a kijelentést tette, ami írásban is le van rögzítve, hogy azt ő Kacsó Sándornak így nem mondotta soha.

Ki ez a Kacsó Sándor ur? A kérdést nyitva hagyom, feleljen rá a közvélemény.

Azt hiszem, hogy azok a „csupa közéleti kitűnőségek“, akik a csiki és gyergyói székelység „kivégzésére“ vállalkozó kisebbségi bankok igazgatóságaiban „ülnek“, saját magukkal, intézeteikkel, a magyarsággal és a nagy közvéleménnyel szemben is tartoznak avval, hogy erre a vádra véleményük legyen.

A június hó 4-én megjelenő lapszámában hozott közleményre pedig, melyben a cikk írója a kettőnk között lefolytatott kétizbeni beszélgetésből azokat a részeket és úgy, ahogy neki beállításaihoz szükséges, elferdítve hozza a nyilvánosságra, a magam álláspontja a következő:

Egy, már hónapokkal ezeket a közleményeket megelőző cikk elolvasása után, mely cikk hangja és tendenciája a most legelsőnek meg-

jelent közleményével azonos, általánosít, vádo és gyanúsítja a csiki magyarság vezetőit, ke-restem fel alkalmoszerűleg Szele Béla dr. fő-szerkesztőt. A szerkesztőségben találtam meg. Mint barát, mint magyar ember mentem hozzá, a legbékésebb szándékkal, hogy felvilágosítást adjak abban a tévedésben, ami a közleményből rosszindulatu információk folytán világosan ész-revehető. Megkezdett beszélgetésünk közben mutatta be nekem Szele Béla főszerkesztő Kacsó Sándor munkatársát. Azt hiszem, mindenki előtt teljesen érthető szemrehányó hangom. Akkor és ma is vallott teljes meggyőződés az, hogy nem csak Csik és Gyergyó magyar intézetei voltak és vannak rákényszerítve a folytatott üzleti politikára. Miért hát éppen bennünket vádolnak és hívják ki igaztalanul velünk szemben a közvéleményt. Ha valakinek személyileg ter-helik hibák, vagy mulasztások a lelkiismeretét, tegyék azokat személyükben, vagy azokat az intézményeket felelőssé, de ne általánosítsanak, ne keltsenek gyanút, bizalmatlanságot a népnél vezetőikkel szemben. És itt mondtam: ha én vagyok hibás, engem kell elítélni. Ennek az igazságnak kellett kiváltania azt az érzést, mely nem hagyta a kedélyeket lehiggadni és úgy gondolta Kacsó Sándor és Szele Béla dr., hogy egy tervszerűen épen a Bankszindikátusnak Gyergyószentmiklósról általam javasolt közgyű-lése előtt lefolytatott hírlapi kampány, szemé-lyes megtámadtatás, olyan közhangulatot vál-tanak ki velem szemben, amely igazságom élet letompítja. Hogy ez megtörtént-e, nem tudom. Az események és újabb tendenciózus közlemé-nyek friss forgatagában a közvélemény még nem is alakulhatott ki és így még nem is ismerhetem. De igazságaimat mindennek dacára, még a közvéleménnyel szemben is, fentartom és ha úgy kell lenni, inkább vele elbukom, de fel nem adom. Bizalmas beszélgetést folytattunk, — amilyeneket a magyar emberek egymás kö-zött most szoktak — hogy elmondják, ami fáj, és elmondják maguknak és népüknek azt a hi-báját, amit idegenek nem kell tudjanak. Keserű-séggel kiöntik a szívüket, a meztelen valóságot állítják oda okulásért és a panaszos szavak fa-juk, népük határtalan szeretetéből fakadnak fel, mint meggyőlemlt epe, hogy könnyítsen ma-gán az ember. Ez jogosított arra, hogy egy ma-gyar újság szerkesztőségében, magyar újságírók előtt leplezetlen őszinteséggel mondjam el,

amit különben is sokan tudnak, látnak, de nem mernek, vagy nem akarnak róla beszélni,

nehogy a népszerűség, a közkedveltség rová-sára menjen. Nehogy valaki felelőtlenül oda-kiáltssa nekik sarokból, megbujva, hogy „le vele“. Igen, elmondtam, hogy sajnos, a népünk még ma sem akarja belátni, hogy takarékosnak kell lennie. Hogy a sok bankalapítás mind újabb alkalom a nép eladósítására. Rég mondom ké-tségbeesett igazsággal, hogy az anyagi tönkre-jutás szélére csuszunk. Ha másképp nem ment-hetjük magunkat, vissza kell térni a „boeskor“-

hoz a rámás csizma helyett. „Huzzon bocskort a székelty”, ha evvel mentheti meg magát. Nem szószerint, nem dehonesztálóan mondtam sem ezt, sem pedig azt, hogy fajunknak vannak „utolsó aljas hitványai”. Akik engem ismernek, akiknek ezt a véleményemet már többször és sokszor el is mondtam, azok első pillanatra is tudták és megértették, hogy mit mondtam és hogy ezt csak példával illusztráltam. Akiknek ez magyarázatra szorul, azoknak a véleményére amugy sem ad senki. Akik pedig a személyi gyűlölködésnek olyan mérhetetlen átkát hordják a lelkükben, hogy lelkiismeretük megengedi ezt egy született székelty emberről szószerint így elhinni, számomra nem mint emberek léteznek. Aki ezt szándékossággal így írja meg, arról nincs véleményem. Nem mentegetőzni, nem mosakodni akarok. Erre nekem szükségem nincsen. Lelkiismeretem nyugodt és tiszta. Felemelt fővel, bátran és a „közvélemény fórumán” is vállalom ezt az igazságomat. És itt álljunk meg egy percre. Most mindenki a lelki ismerete előtt önmagának vallja be, ha kimondani nem meri: igazam van-e?

Ezt a beszélgetést írta meg, mint „szerkesztőségi műhelytitkot”, Kacsó Sándor magyar újságíró.

A gyermekneveléshez tartozik a fenytés is. Nem csak édességgel nevelik azt a gyermeket, akit a szülő legjobban szeret.

A folytonos szép szó, a hibáknak, könnyelműségeknek mindig szép köntösbe öltöztetése, szándékos eltakarása és elkendőzése lehet hálás szerep és alkalmas a népszerűség megszerzésére, még egy újság részére is. Azonban én ezt soha nem kerestem, nem is keresem. Az ugyanis csak akkor értékes és maradandó, ha magától jön. Szereteten, megértésen és kölcsönös megbecsülésen alapszik. Én még a megvádoltatás árán is csak azt mondom ki és azt cselekszem, ami meggyőződésem és amivel segíteni tudok. Népszerűséget az igazságért nem várok.

Ne én mondjak, hozzon arról is a közvélemény fóruma bírálatot, hogy lehet-e, szabad-e vendéglátó ház baráti asztalához befurakodva, az önzetlen jó szándék által sugalt őszinte kijelentéseket, mint „szerkesztőségi műhelytitkokat” a magunk szájaize szerint formálni.

Én pedig mindenért, amit mondtam, de csakis úgy, ahogy mondtam, teljes mértékben vállalom a felelősséget.

A közlemény pedig megfelelkezik azokról a szemrehányásokról, amiket a „szigorúan csak kettőnk között” kiújult vita során mások, akik ott, annál az asztalnál kettőnkön kívül ültek, tettek a Brassói Lapoknak, tettek Szele Béla dr. főszerkesztőnek.

„Hagyjanak békét nekünk az urak, ne jöjjenek székeltyt menteni. . . .” Ezt a mondatot egészen másképpen folytattam. Ott az asztalnál, ahol kettőnkön kívül mások is ültek, akik közül kell emlékezzenek erre. Most még hozzáteszem ezt is: Mi addig, amíg a nagy nyomorúság nyakunkba nem szakadt, azt sem tudtuk, hogy léteznek Brassóban a székeltységnek jóakarói. Most pedig azt látjuk, hogy van a brassóiaknak sok eladó újságjuk. Megmondom még azt is, hogy van a brassóiaknak sepergetnivalójuk is otthon Brassóban. Ott is vannak bankok, bankigazgatók, magyar vezetők. Egyikük egy jótányival sem jobb, mint mi. Vagy így mondom: semmivel sem vagyunk mi sem rosszabbak másoknál. Akik értik, feleljenek erre a lelkiismeretük előtt, nem kérem arra, hogy a fórumon mondják meg.

Én nem tettem volna, de rákényszerítettek: önvédelemből, mert evvel tartozom magamnak, a nevemnek, de a fajomnak is. Önvédelemből még a gyilkosságra is ad felmentést a törvény. Szerkesztőségi „műhelytitkot” hozok én is a közvélemény fórumára.

Szele Béla dr. főszerkesztő ur is alelnöke egy magyar kisebbségi pénzintézetnek. Ez az intézet is épen úgy rá volt kényszerítve, épen úgy önhibáján kívül folytatta a kamatuzsorát, mint mi székeltyföldiek.

Ehez nem volt egy szava sem annak a sajtóorganumnak, melynél szerződésileg van kikötve Szele Béla főszerkesztő urnak „a teljes szellemi irányítás.”

Tudom, hogy azt sem vette jónéven tölem, hogy véleményt merem nyilvánítani, amikor vármegyénk egyik parlamenti képviselőjéről, arra nem illetékesek előtt olyan kijelentéseket tett, amit nem tartottam helyénvalónak.

Magamról még csak annyit. Ember vagyok én is. Hibával, gyarlósággal, fogyatékosssággal, mint minden más ember, aki a nap alatt él. De fajom és a becsület ellen tudatosan soha sem vétettem. Magyar vagyok, mindig tudtam kötelességemet a fajommal szemben, anyagiakban is. Szeretettel, kötelességből tettem ebben az irányban is. Soha zokszót nem ejtettem, bár sokszor fájt látnom, hogy azok, akik többet tehettek volna, kitértek a kötelesség elől. A mellveregetésben, a szereplésben azonban első, jobb magyarok voltak.

A Bankszindikátus közgyűlésével kapcsolatos közlésekre, miután ezek egészen szigorúan személyemre vonatkozó dolgok, lekicsinyítésen, állásom és ezen keresztül a vezetésem alatt álló intézet tekintélyének megtámadása, kötelességemmel teszik a történeti igazságért szintén kitérni. A Szindikátus igazgatóságának április 27-én Kolozsváron megtartott igazgatósági ülésében, a gyergyói bankok nevében én tettem az indítványt, hogy a közgyűlés Gyergyószentmiklósra tartassék meg. Ehez az indítványomhoz annyira ragaszkodtam, hogy az elnökség kifejezett óhaja ellenére is szavazásra kértem feltenni. Ha bármely legkisebb okból nem a legtisztábbnak érzem lelkiismeretemet, elképzelhető-e, hogy éppen én ragaszkodjam a közgyűlésnek városunkban való megtartásához.

A gyűlést sem magam melletti „parádénak”, sem szereplési vágyam kielégítésének nem szánhattam, hiszen annak hol és mikénti megtartása, igazgatósági határozattól függ. Remélhetőleg nem tételezhető fel a Bankszindikátus igazgatóságáról sem az, hogy épen mellettem óhajtott parádezni, vagy annyira befolyásom alatt áll, hogy akaratomat vele szemben érvényesíteni tudnám, ha az helyeslésükkel és felfogásukkal ellentétes.

A Szindikátus igazgatóságának tagjai mind bankigazgatók. Értékes, komoly, tapasztalt, már állásuknál fogva is nagy emberismerettel bíró emberek. „Parádézásom” vádjára álljon itt ez a tény. Előadásomat pedig Gyárfás Elemér dr. elnök ur Öméltóságának egyenes kívánságára tartottam. Annak tartalma is intés, figyelmeztetés, szemrehányás, tehát olyan volt, amiért a tetszésnyilvánítást, a népszerűség megnyilatkozását már eleve nem várhattam. De nem is

akartam. A „botrány”-ról, aki a gyűlésen jelen volt, megalkotta a véleményét. Akik pedig a közleményt csak olvasták, azok tájékoztatására csupán annyit mondom, hogy egy felelőtlen hátmögé bujt fölkiáltás után, amit az Elnök ur Öméltósága kellő eréllyel utasított vissza, előadásomat első betűtől utolsóig a legteljesebb zavartalan esendben és figyelem közepette tartottam meg. Nem zavart meg senki, de tetszésnyilvánítást sem vártam. Én komoly, súlyos valóságot mondtam meg ott is.

Ezekben véltem kimeríteni azokat a tényeket, melyek az én elbírálasom szerint az ugyancsak elmondott felfogásom, másik oldalról való elbírálásához, a tárgyilagosan ítélkezőnek rendelkezésére kell hogy álljanak, hogy véleményét megalkothassa, komolyan, objectíven, felülemelkedve a személyes gyűlölet, a gyarló emberi boszútól fűtött egyoldalúságon.

És most apellálok én is a „legfelsőbb fórum, a közvélemény” igazságosságára.

Megmutattam az érem másik oldalát is. Tényeket állítottam szembe vádakkal, állításokkal. Itéljen hát a közvélemény. Köszönettel és hálával veszem mindazok részéről, akik tárgyilagosan, felül a gyűlölködés csuf emberi gyarlóságán mondják meg véleményüket. Alakuljon ki felfogás ebben az ügyben arra, hogy megérdemlem-e elveimért, meggyőződésemért, cselekedeteimért és kijelentéseimért, hogy a magyar sajtó magyar organuma lebunkózzon, hogy a közvélemény elé úgy állítson oda, amint azt tette.

„Döntsön Gyergyó, vagy az egész erdélyi magyarság”. Az ítéletet fenntartás nélkül veszem kötelezőnek, s ha kell, le tudom vonni férfiasan consequenciát. Én is azt vallo, hogy a közérdek és igazság nem lehet néhány ember igazsága. Nem lehet, hogy azok, akik a kulturember leghatalmasabb fegyverét, a tollat forgatják, elfogult, egyoldalú és gyűlölettől fűtött bemonadásokra, meghallgatás nélkül, halálos csapásokat osztogassanak.

A döntést, az ügy felülbírálását, mely tisztelettel kérem ez uton is az Országos Magyar párt erre illetékes szervétől.

A Bankszindikátusi Közgyűléssel kapcsolatos kérdésekben, ugyancsak tisztelettel kérem az elnökség nyilatkozatát.

Végzőmat pedig intézem a gyergyószentmiklósi „alkalmi tudósítókhoz”. Felemelt fővel, nyiltan, leeresztett sisakrostéllyal uraim, mert csak ez a férfias.

*

A sajtópert a „Brassói Lapok” ellen egyidejűleg meghatalmazott ügyvédem útján a bírósághoz benyújtottam.

Puskás István.

Az Erdélyi Bankszindikátus V. évi közgyűlése Gyergyószentmiklóson.

Szokatlan érdeklődés mellett tartotta meg a bankszindikátus V-ik évi rendes közgyűlését Gyergyószentmiklóson.

A rendkívüli érdeklődésnek különösen a népünk sujtó nyomasztó gazdasági helyzet volt az oka, mert a gazdag tárgysorozatból, mely magában foglalta az elviselhetetlen bankkamatláb és hitelélet reorganizálását, azt gondolta népünk, hogy itt most mindjárt le fogja szállítani a bankszindikátus a magas kamatlábat.

Dr. Gyárfás Elemér szenátor, a szindikátus elnöke, 1/11 órakor nyitotta meg az ülést. Örömeinek ad kifejezést, hogy a szindikátus a székeltység legöntudatosabb városában tarthatja meg évi gyűlését s köszönetet mond az Ipartestületnek, mely nagytermét a legszivebben engedte át a gyűlés céljára.

A bankszindikátus — mondja dr. Gyárfás — nem a kapitalisták képviselői, hanem az erdélyi magyar pénzintézeteké, egy speciális erdélyi termék tehát, mely a magyar kigazdák, kisiparosok és kereskedők pénzeinek összegyűjtője gyümölcsötvetés végett.

Ezeknek a pénzintézeteknek helyzete, virágzása szorosan összefügg adósai helyzetével, mert hiszen adósai tönkremenetele magával ránthatja magukat a pénzintézeteket is.

Erdély kisebbségi társadalmának gazdasági helyzete nagyon nehéz, válságos óráit éli, mert a kormány által mesterségesen előidézett pénzhány a termelés csődjéhez vezetett.

Ilyen nehéz gazdasági és pénzügyi viszonyok között a pénzintézetek is csakis a saját erejükre voltak utalva, illetve ügyfeleik betéteire. Innen állott elő kölömbben az az abnormális állapot, hogy a bankok kénytelenek voltak nagy kihelyezési kamatlábbal dolgozni, mert hiszen a betétesek is nagy igényekkel léptek fel az intézetekkel szemben.

Jól tudják, hogy a kölömbt kereső még a 16%-os kamatot sem bírja meg, nemhogy a 32—36%-ot, de ennek leszorítása nem a bankoktól függ, hanem a betétesektől, akiknek józan belátására, megértésére apellál.

A szindikátus, mint a bankok egyesületének képviselője, ezt a kérdést a maga erejéből megoldani nem tudja, hanem kéri az egyes pénzintézetek vezetőségeit és igazgatóságát, hogy amennyiben az ők tőkeerejük megengedi, a saját hatáskörükben szállítsák le a bankkamatlábát.

A szindikátus megtette a kormánnyal szemben kötelességét e tekintetben, amennyiben a Banca Națională-tól eddig élvezett hitel fel-

emelését kérte, de csak annyi eredményt tudott elérni, hogy az eddigénél valamivel nagyobb visszleszámitolási hitelt tudott kiverkedni, ami azonban még távolról sem akkora, amekkora a magyar kisebbségi pénzintézetek tőkeerősségükkel fogva joggal megérdemelnének.

Beszél a szindikátusnál bevezetett revíziós rendszer behozataláról, mely intézmény nagyon bevált, úgy, hogy a szindikátus kötelékébe tartozó bankok közül egyiknél sem történt katasztrófa, bárha a súlyos gazdasági viszonyok több banknak alapjait is megrázta.

Foglalkozik a napi sajtó egyik-másikában a pénzintézetek ellen megindított támadásokkal. Elismeri, hogy lehetnek egyik-másik pénzintézetnél a magas kamatlábak tekintetében hibák, de azt nem lehet általánosítani az egészre, s ezekkel nem azonosítja magát a szindikátus.

A nagy tetszéssel fogadott elnöki megnyitó után a titkári jelentés megtétele következett, melyet a közgyűlés lényegesebb hozzászólás nélkül elfogadott.

Nagyobb érdeklődést váltott ki dr. Gaal Alajosnak, mint a Transsylvania Bank képviselőjének a helyi Gazdasági Egyesület megbízásából előterjesztett memoranduma, mely a székelység általános leszegényedését megrázó szavakkal tárta elő, s amelyből a kivezető utat csakis egy nagyobb külföldi kölcsönnek a behozatalában látja.

Dr. Gaal általános helyesléssel fogadott memorandumát írásban is beterjesztette az elnökségnek, melyre a választ dr. Gyárfás elnök adta meg.

Dr. Gyárfás a memorandum általános helyesléséből sajnálatosan állapítja meg, hogy az tisztán a meztelen valóságot tárja elő, s annak erős hangja őket a kormánnyal szembeni küzdelemben még nagyobb erőre és kitartásra buzdítja.

Ami a sokat említett külföldi kölcsönt illeti, arra nézve felvilágosításul előadja, hogy a szindikátus ebben is megtette a maga kötelességét, amennyiben már évekkal ezelőtt lépéseket tett ebben az irányban. Sajnos, eredménytelenül, mivel a külföld egyrészt a lej stabil voltának hiánya miatt vonakodik pénzét nekünk kihitelezni, másrészt egy ilyen kölcsönrel járó telekkönyvi biztosítása tekintetében is akadályok merülnek fel, mivel a kormány nem engedte meg az ilyen kölcsönök telekkönyvi betáblázását.

Hosszu küzdelmük árán sikerült a kormányt az utóbbi tekintetben álláspontjától eltéríteni, amennyiben most a telekkönyvi bekebelezést megengedi; de hátra van még mindig a stabilizáció kérdése.

A közgyűlés elnök felvilágosítását egyhangulag tudomásul vette, majd áttér a bankfiókok létesítésének kérdésére.

Dr. Gaal Alajos ebben a kérdésben a szabad verseny kialakulását tartja helyesnek, mivel ez minden esetben alkalmat ad a magas kamatláb leszállítására.

Dr. Balogh Elek bankigazgató, tordai képviselő hozzászólása után, mely szerint a bankfiókok felállítása nem mindig a kamatláb leszorításával járhat együtt, amennyiben sok fiók nem pénzre hoz, hanem épen ellenkezőleg betéteket gyűjt össze, s e céljának elérhetése végett a betétkamat felcsigázásával épen a kihelyezési kamatláb emelkedését idézi elő, — dr. Gyárfás elnök kijelenti, hogy szervezési szabályzatuk szerint bankfiók felállításánál annak szükségességét mindig egy öt tagú bizottság állapítja meg, melynek határozata ellen egy hét tagú bizottsághoz lehet felebbezni.

A szindikátus ebben a kérdésben elfogadott álláspontjával nem akarja megakadályozni a fiókok létesítését, hogy gyenge megalapozású bankok ne létesíthessenek könnyelműen fiókokat s ez által ne tegyék ki a benne bízó vagy félrevezetett nép tőkét esetleges elveszésnek.

Dr. Vetzák Ede alelnök a hitellelet kívánalmairól tart előadást az igazságszolgáltatás terén.

A hitellelet legelső és legfőbb szüksége, hogy az igazságszolgáltatás gyors és olcsó legyen. A mai igazságszolgáltatásról mindent el lehet mondani, csak ezt nem. Emellett a mostani

időben nagyon megváltozott az adós mentalitása is, mely igen sokszor hajlamos a hitelező kijátszására. A hitelező érdekét egyáltalán nem védi meg a jelenlegi törvény, különösen a esődtörvény, mely csak a tömeggondnokot juttatja keresetbe.

A jelenlegi nagy törvénykezési taxák, a portarel-intézmény, az új bélyegtörvény, a kézbesítések bizonytalansága, a baksis-rendszer és még számos ilyen intézmény csakis elriasztói a hitelezőknek attól, hogy követelésüket per útján érvényesítsék.

Puskás István helyi bankigazgató Gyergyó gazdasági helyzetét ismerteti.

Gyergyó gazdasági bajai részint speciálisak, részint az általános helyzetből folyóak. Ilyen speciális oka az egymás közötti visszavonás, a mindent mástól várás, tőkegyűjtési hajlam hiánya stb.

Gyergyó népe az arányosítás folyamán ide telepedett gyárak révén és az erdőségekből termékek munkaalkalmat talált, mely egyszerre bő keresetbe juttatta. A bő keresettel egyenes arányban növekedett megélestandardja is, és most, hogy a hét bő esztendő után bekövetkezett a hét szűk esztendő, a székelység legnagyobb része nem tudja már leszorítani igényeit, hanem elvesztett keresetét bankkölcsönökkel pótolja.

Ilyen körülmények között történtek a különböző bankfiókok alapítása, mely nem hatott mérséklőleg a kihelyezési bankkamatlábra, hanem csak módot nyújtott a népnek újabb kölcsönök felvételére.

A székelységnek ahhoz, hogy a krízist túljelje, takarékosagra, igényei leszorítására, az adósságcsinálás kerülésére és régi jövedelmei pótlásaként az ősi foglalkozáshoz, a marhateenyésztéshez kell visszatérnie.

A közgyűlés jegyzőkönyvi köszönetet mondott az előadónak tartalmas előadásukért, majd dr. Váradai Ödön ügyvéd két indítványának letárgyalása és elvileg történt elfogadása után elnök a közgyűlést bezárja.

A közgyűlésen az igazoló bizottság jelentése szerint megjelent 97 tagintézet képviselőben 39 tag, mely 132 szavazatot képvisel.

A közgyűlést a Laurentzy étteremben ebéd követte, majd a délután folyamán az idegen bankvezetők több helyi vezetővel élükön a Gyilkostóhoz tettek kirándulást.

Nyilatkozat.

A múlt hét folyamán Kacsó Sándor ur, a Brassói Lapok munkatársa felkeresett bennünket és mindegyikünkhez külön-külön kérdéseket intézett Gyergyó gazdasági helyzetére vonatkozólag.

Természetes, hogy a magyar lap munkatársának szívesen állottunk rendelkezésére és mindegyikünk elmondotta véleményét a mai pénzkrisis és nyomorúság okairól és azoknak kiküszöböléséről.

Majd mindegyikünk, amint az természetes is, a magas kamatláb leszállítását sürgette, hiszen a ma már csak Romániában ismeretes kamattételek minden komolyabb vállalkozást, amelynek kölcsönpénzzel kellene dolgoznia, eleve lehetetlenné tesznek.

Ezeket a nyilatkozatokat a Brassói Lapok június 3-án megjelent számában, Kacsó Sándor ur által szignált cikk keretében le is közölte.

Feltűnő és kellemetlen volt számunkra, hogy a cikk tendenciája, minden intenciónk ellenére, különösen a gyergyói kisebbségi bankok ellen irányult.

Miután valamennyien a rossz gazdasági viszonyok javításáról gondolkodtunk és teljesen távol állott tőlünk, hogy bankjainkat a romlás okai közé soroljuk, nyilatkozatainknak ilyen beállítása ellen határozottan tiltakoznunk kell.

A Brassói Lapok azonban nem elégedett meg azzal, hogy kiméletlen kirohanást intézzen a gyergyói kisebbségi pénzintézetek ellen. Egy nappal később, jun. 4-iki számában, újra foglalkozik a kérdéssel és ezúttal egyedül Puskás István urat, a Gyergyói Bank és Takarékpénztár vezérigazgatóját támadja meg, mint aki minden bajnak okozója, hallatlanul durva módon és minden jóízű ember utálatát kihívó hangnemben és modorban.

Folytatja a kérdésnek kezdetéhez méltó fejtegetését a bankszindikátus gyergyói közgyűléséről szóló beszámolójában, amelyben egy teljesen jelentéktelen és másodpercek alatt elsimult incidenst úgy állít be, mintha Puskás István ur miatt az egész gyűlés botrányba fulladt volna.

Tulajdonképpen az egészhez semmi közünk nem volna, mert Puskás István ur valószínűleg meg fogja találni a megfelelő módot, hogy az izléstelen sértegetésekért, amelyekkel a Brassói Lapok őt elhalmozta, megfelelő elégtételt szerezzen magának.

Azonban, miután a támadások közvetlen a mi előzetesen tendenciózusan beállított nyilatkozataink nyomán jelentek meg, amely nyilatkozatok, e tendenciózus beállítás folytán lettek mintegy alkalmasak arra, hogy a Brassói Lapok vagy Kacsó Sándor ur magánvállalkozásait úgy állítsák be, mintha azok a mi véleményünkkel egyeznének, ez utóbbi eljárás ellen is leghatározottabban tiltakoznunk kell.

Kijelentjük, hogy eszébe se jutott egyikünknek se, hogy Kacsó Sándor ur a neki jóhiszeműen adott felvilágosításokkal így visszaélhessen és azokat személyes boszújának vagy ellenszenvének kifejezésrejtetésére használhassa fel, miután azokba erőszakolt, de mindenképpen szükségtelen kommentárjaival olyan szándékokat magyarázott be, amelyek tőlünk a legtávolabb állottak.

Mindenesetre, ezen eljárás után valamenynyien tudjuk, hogy jövőben mit tartsunk Gyergyó nem szerződöttett ügyvédjeinek, a Brassói Lapoknak és Kacsó Sándor urnak jóhiszeműségéről, korrektségéről és magyarságáról.

Gyergyószentmiklós, 1928. június 8.

Csiby János.

Sándory Mihály.

Dr. Benke Antal, dr. Dombi János és dr. Sándor Balázs nyilatkozatait lapunk jövő számában hozzuk.

Gyergyó állattenyésztése

óriási lépéssel haladt elő a már említett eredeti, Svájból importált apaállatokkal. Gyergyószentmiklós, Alfalu, Szárhegy, Tekerőpatak és Kilyénfalva községek, amelyeknek pirostarka állattenyésztése fejlettebb, vásároltak gyönyörű svájci bikákat. A szétosztás már megtörtént.

Fülöp József állatorvos külföldi utjáról hazaérkezve, a jövő hét folyamán kezdi meg egy bizottsággal a fenti községekben a továbbtenyésztésre szánt egyedek kiválasztását. A megfelelő egyedek törzskönyvelve lesznek és fülbélyeggel ellátva. Ezen törzskönyveltek közé azonban csak a legszebb és a simmenthali fajjellegnek legmegközelítőbb egyedei kerülnek, melyeknek utódait gazdájuknak 2000 lej kártérítés terhe mellett eladni, vagy ha bikaborju, kimetszeni egy éves korukig nem szabad. Az utódokat, amikor egy évet betöltöttek, állatorvos vizsgálja meg és ha azok minden tekintetben a mértéket megütik, törzskönyvelik őket.

A megfelelő bikaborjuknak Gyergyóban külön legelőjük lesz.

A kiválasztott egyedekből fog kialakulni a Gyergyói tájfajta, amelynek hivatása lesz egész Gyergyó szarvasmarhaállományát nemesíteni.

Örömmel vennők, ha a többi községek is mihamarább nekifognának az ilyen értelemben való állattenyésztéshez, mint Gyergyó gazdaságának egyik legfontosabb ágához.

Magántenyésztők közül Ágoston Ágoston alfalvi birtokos az, aki az idők szavát megértve, szintén svájci apaállatot vásárolt a bethlenszentmiklói mintagazdaságtól, hogy ez által is nemesebbé tegye értékes, szép simmenthali tenyészetét, amelynek kvalitásairól az ősi állatvásáron volt alkalmunk meggyőződni és amely joggal vitte el az állami aranyérmet.

Állattenyésztésünk fellendülése főleg Fülöp József állatorvos érdeme, aki agilitásáért, fáradozáért minden köszönetet méltán megérdemel.

—k—n.

HIREK.

— Dr. Sándory Mihály ügyvéd Gyergyószentmiklóson irodát nyitott.

— Az Erdélyi Gazdasági Egyesület f. hó 10—17-ig tartó barcasági tanulmány útjára Csikvármegye Gyergyóvidéki Gazdasági Egyesülete Ágoston Ágoston alfalvi birtokost küldte ki. Értesülésünk szerint a Szász Gazdasági Egyesület tőle lelkileg minden előkészületet megtett az E. G. E. fogadtatására. Hisszük, hogy lesz alkalmunk olvasni lapunk hasábjain e tanulságos és az Erdélyi Szász Gazdasági Egyesület által kitűnő programmal felállított gazdasági tanulmányutról való beszámolóját.

— Gyászrovat. Dániel Antalné Lázár Mária junius 8-án délután 90 éves korában meghalt. Temetése az érmény temető halottasházából 10-én délután 6 órakor, a gyászistentisztelet 11-én reggel 8 órakor lesz. Férje és rokonsága gyászolja.

— Vén diákok ünnepe a marosvásárhelyi Református Kollegiumban. A marosvásárhelyi Református Kollegium volt növendékei folyó évi július 8-án „véndiákok ünnepsége” rendeznek. Délután hálaadó istentisztelet lesz a várbeli nagytemplomban, ahova az Alma mater helyiségéből testületileg vonulnak fel 65 évfolyam növendékei. Este a Kulturpalotában Művész est, társasvacsora és táncestély fejezi be az ünnepséget. Ugyanezen a napon az 1903 ban érettségit tett tanulók 25 éves találkozó rendeznek. Az előkészítő bizottság felhívja a volt iskolatársak figyelmét az ünnepségekre és kéri őket, hogy tartózkodási helyüket a kollegium igazgatóságával szíveskedjenek közölni.

— Hajtővadászat. Majd minden utóbbi számunkban nagyobb károkról kellett beszámolnunk, melyeket a törvényes védelem alatt elszaporodott medvék okoztak. A hatásos törvény sikere végül, miután gazdáink rengeteg kárt szenvedtek miatta, az illetékesek ijedelmét is felkeltette, s amint az nálunk általában szokás, radikális eszközök alkalmazását vonta maga után. Az eddig védett medvék ellen ki-rendelték a város és a környék valamennyi vadászát, akik csütörtökön Gyergyószentmiklós határában, körülbelül ötszáz hajtóval megkezdtek az eddig nagyrabecsült vadállatok pusztítását. — A hajtővadászat a következő napokon Tekerőpatak, Vasláb és Uffalu erdeiben fog folytatódni. Ismerve vadászaink ügyességét, sikert jósolhatunk, s a medvék száma bizonyára rövidesen úgy le fog csökkenni, mint a védelmi törvény nélkül magától is leapadt volna.

— Egy felekezeti iskola, amellyel a tanfelügyelő meg van elégedve. Ilyen is van egy, mutatóba. Kilyénfalva község római katolikus elemi iskolájáról nyilatkozott Lates tanfelügyelő egyik legutóbbi látogatása alkalmával elismerő szavakkal, s az iskolát mintául állította a többi felekezeti iskola elé. Bizonyos az, hogy Kilyénfalva erősen kitett magáért az iskola felszerelése és karbantartása körül. Maga az épület céljának mindenben megfelelő, felszerelése elsőrangú, és ilyen körülmények között még csak Mihály Lajos plebános buzgólkodó vezetésére van szükség, hogy a kitűnő tanerők Mihály István és Péter Árpád igazgató-tanítók szakértelemmel végzett munkája meghezze a maga gyümölcsét. Az iskola kitűnő felszerelése első-sorban Balázs Ferenc közbirtokossági elnök érdeme.

— Bucsú. Grünberg Mátyás fakereskedő, aki Gyergyószentmiklósnak egy évtizeden át volt polgára és ezalatt mindenkinek őszinte nagyrabecsülését és szeretetét vívta ki, Csikszeredába költözött. Jóbarátainak és ismerőseinek, akiktől személyesen nem tudott elbucsuzni, általunk küld búcsúüdvözetet.

— Kivándorolnak a remeteiek. Többször írtunk már arról, hogy Remetén nagyszerű talajra talált a kivándorlási ügynökök munkája. A sok székely család után, amely eddig elhagyta szülőfaluját, egy újabb, tiztagu kivándorló csoport indult el pünkösdi napján Dél-amerikára felé. Még sokan vannak, akik kivándorolni készülnek.

Az egész dologban a legszomorubb, hogy sokan olyanok is elhagyják szülőföldjüket, akiknek itthon vagyonuk és biztos megélhetésük van, azért, hogy messze földön bizonytalan aranykód álmai után szaladva, esetleg lelkiileg testileg tönkremenjenek s fajuk számára mindenképpen elveszenek.

* Szuk Flóra varróiskolája jun. 15-én nyílik meg. Külföldön elsajátított módszerével 3 hónap alatt tanít varrni és szabni. Tandíj havonta 500 lej, s mivel minden tanulni szándékozó hölgy a saját, vagy hozzátartozói részére varr, a tanulás tulajdonképpen semmibe se kerül. A tanítás ideje délelőtt és délután. Hivatalnokok részére esti tanfolyam.

— Mensendieck torna-kurzus Gyergyószentmiklóson. Dr. Kahána Ernőné (Brassó) jun. 11-től kezdődőleg egy 4 hétig tartó Mensendieck-rendszerű hygienikus tornakurzust szándékozik tartani elegendő jelentkező esetén, nők

és gyermekek részére. Részvételi díj (heti három óra) felnőtteknek 600 lej, gyermekeknek 300 lej. Felnőttek egy csoportban legfeljebb ötven tor-nászhatnak. Részvételi szándékozók szíveskedjenek vagy dr. Rosenfeld Endréné, vagy Völ Ferencné urak fogorvosi rendelőiben felír-kozni.

A színházi iroda közleményei.

Szombaton, f. hó 9-én Maugheim világhírű drá-mája, a „Levél” kerül bemutatásra. A függöny felgö-rdülte előtt egy revolverlövés, utána még öt, a függöny felemelkedik és ott áll Leslie, a darab hősnője egy földön heverő holttest mellett. És megkezdődik a dráma, amely két órában keresztül a leghatásosabban leköti a közönséget. A Levél főszerepeit a drámai en-semble legkiválóbbjai: Fekete Rózsi, Szakácsné, Fehér igazgató, Szabados, Csóka, Nagy László stb. játsszák.

Vasárnap, f. hó 10-én délután fél 5 (rai kezdet-tel a „Mesék az írógepről” kerül megégszer színrre, este Erdélyi Mihálynak, a „Napkelet rózsája” szerző-jének egy másik nagyszerű revü-operettje, a „Bolond-ság az élet” kerül bemutatásra. Az operett Budapest színházainak egyik legnagyobb sikere. Fehér igazgató az erdélyi színházak közül elsőnek mutatja be ezt a nagysikerű operettet, melynek főszerepeit Mayer Kató, Szabó Gitta, Szakácsné, Fratta, Körösy, Csóka, Szakács stb. játsszák.

Hétfőn, f. hó 11-én megkezdődik a színház bu-csuhete és ezzel együtt a jutalomjátékok sorozata. El-sőnek a színtársulat fiatal, tehetséges karmestere, Schreiber Alajos tartja jutalomjátékát hétfőn egy nagy-szabású művész-kabaré keretében.

Kedden, f. hó 12-én a „Csókhercegnő” talentu-mos szerzőjének, a népszerű Körösy Zoltánnak és Mayer Katónak van a bucsufellépte, ugyancsak Kö-rösynek egy másik, rendkívül értékes operettjében, az „Orgonavirág”-ban.

Szerdán a világhírű vilnai zsidó színtársulat leg-márkásabb darabját, a Dybuck héber kabalista legen-dát mutatja be a társulat.

Csütörtökön a tavalyi színiszezon legnagyobb sikert elért operettje, a „Marica grófnő” kerül felju-tásra Szakács Árpád jutalomjátékán, a címszerepben a nagyszerű Pintér Bóskével, akinek ez a szerepe a leghíresebb alakításai közé tartozik.

Új rendszer a csoportos biztosításban.

A „Regina Maria” jasi biztosító in-tézet ellen foganatósított hatósági intézkedések pertraktálása során sok téves vád érte a szolid alapokon működő kölcsönös biztosítással foglal-kozó intézeteket is. Holott egynemely intézet-nek visszaélése nem lehet elégséges ok arra, hogy elhamarkodottan pálcát törjünk az egész rendszer fölött, amely a kor szociális eszméinek magaslátán Amerikában, Angliában, Német, Francia, Magyarországon és máshol az egy csoportba verődött emberek-nek alig érezhető kicsiny részletfizetéssel való hozzájárulása által jelentős tőkéhez juttatta és juttatja rendre-rendre a csoport valamennyi tagját.

Hasonló tévedésben vannak azok is, akik kizáróan az alaptőke nagyságával mérik az in-tézetek rentabilitását és komolyságát; hisz ami-óta biztosítóintézetek állanak fenn, sohasem volt szokásban, hogy az alaptőkéből folyósítsák a biztosítási összegeket. Ez lehetetlen is, mivel a nem gáncsolt, ugynevezett régi rendszerű biz-tosítóintézetek is alaptőkéjük sokezerszeres ösz-szege erejéig vállaltak biztosításokat. Ezeknek díjtételeiből alaptőkéjüknek többszörösét veszik be évenként, ezekből — nem pedig az alaptő-kéből — eszközlik az esedékessé vált biztosí-tási összegek kifizetését, amelyek legtöbbszörre évenként szintén az alaptőke többszörösét tes-zik ki.

Egy komoly gáncsolni való azonban mégis van a csoportos biztosítással foglalkozó intéze-teknel. Az t. i., hogy nem limitálják a tagok hozzájárulásának nagyságát és a biztosított fél egyszerre a csoportjába tartozó tagok oly nagy-mérvű születési, házassági, vagy halálzási ese-téről kap értesítést, hogy az azok után fizetendő hozzájárulások összege, túlhaladja teljesítőkép-ségét.

Igy „kifulladás” a tag és az alapszabá-lyok alapján az addig befizetett összegeket mind elveszíti.

Annál öröndetesebb, hogy a belföldi pia-con is jelentkezik már olyan kölcsönösségi ala-pon működő biztosítóintézet, mely a rendszer komoly hibájának kiküszöbölésével pontosan meghatározza a hozzájárulási díjak maximumát. Ilyen a „Standard” (Cluj—Koloszvár Calea Victoriei 34.) biztosítóintézet, mely a hozzájá-rulást havi 600— lejben limitálta. Ezt az ösz-szeget is a tag csak a biztosított összegnek há-zasságkötés után sorra kerülő kifizetéséig fizeti, házasság nem kötése esetén is legfeljebb 10 évig fizeti.

Utóbbi esetben ez a biztosítás tulajdon-

képen egy szolid életbiztosítás, amelynek az az előnye van a régi rendszerű életbiztosításokkal szemben, hogy míg azok egy 20 éves biztosí-tásnál is az összeg 95% át veszik be díjtételben a feltől, addig a „Standard” a maximum 72%-os befizetés mellett már 15 év alatt kifizeti a biztosított összeget tekintet nélkül a tagok létszámára.

A biztosított összegnek a taglétszámra való tekintet nélkül eszközölt kifizetése felbecsülhe-tetlenül előnyös helyzetet ad a „Standard”-nek a többi csoportos biztosító intézetekkel szemben. De öröndetes ujtása ez intézetekkel szemben a „Standard”-nek az is, hogy a tag kiválása esetén az addig befizetett összeg nem vesz el teljesen, ha a tag legalább 3 évig pontosan fizette a díjakat, hanem a társaság tőkésítésre elfogadja, illetőleg kamatostól visz-sza fizeti a tag által befizetett tartalékolt díjak 100%-át.

A „Standard” alapszabályai értelmében tartalékolja a befolyt díjtételeknek a kifizetett biztosítási összegeken felüli részét és biztos pénzintézeteknél helyezi el.

Igy minden föltétele és jogcíme meg van hozzá, hogy közönségünknek a csoportos bizto-sító intézetekkel szemben már-már megingott bizalmát visszaszerezze önmagával szemben, mi-kor biztosító intézeteknek és törvényhozásnak valósággal mintát szolgáltat arra, hogyan lehet kölcsönösség alapján működő biztosító intézete-ket teljesen szolid és megbízható alapokra fek-tetni.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.

Mindazon ismerőseinknek és jóbarátaink-nak, kiktől az idő rövidsége miatt személyesen nem köszönhattunk el, ez uton mondunk Isten-hozzádot.

Gyergyószentmiklós, 1928 junius hó 8.

Vákár József mérnök és neje

NYILTTÉR.*)

Feleségem f. évi január hó 13-án minden ok nélkül elhagyott, érette semmi néven neve-zendő anyagi felelősséget nem vállalom.

Gyergyóalfalu, 1928. jun. 9.

Baricz Károly Lina.

*) E rovat alatt közöltékért a felelősség a beküldőt terheli. Szerk.

„America” Első Bizto-sító Társaság Turda

esikmegyei

Főügynöksége

Gheorgheni

Fogarassy-u. 19. sz.

A legelőnyösebb feltételekkel kötünk kölcsönös-ségi alapon haláleset biztosítást.

Biztosítható bárki 18-85 éves korig orvosi vizsgálat nélkül.

Saját érdekében cselekszik, ha biztosítja idős hozzátartozóját vagy idegent is, **késedelem nélkül**, hogy biztosított felének halálakor **megkaphassa a biztosított 100.000-500.000 lej készpénzt.** Ügynökség minden községben, forduljon bizalommal oda vagy az „America” Főügynökség-hez, Gheorgheni, Fogarassy-u. 19. Ugyanitt magas jutallékkal veszünk fel megbízható és tevékeny ügynököket.

Árverési hirdetmény.

Alulírott csődtömeggondnok köz-hírré teszem, hogy a csődválaszmány határozata következtében 1928 junius hó 16-án délután 15 órakor Dr. Makkay Domokos ügyvédi irodájában,

nyilvános szóbeli árverésen

eladom a vb. Jakabffy Ernő csődtö-megében még eladatlanul levő a feltár megfelelő tételei alatt foglalt különböző árukat, szükség esetén kikiáltási áron alul is.

Dr. Gergely Elek,
csődtömeggondnok.

Eladó belsőség.

Ditró községben a néhai Dobribán Gergely féle belsőség eladó. Értekezni lehet Liebl Ede bank-igazgató urral Ditróban.